

CERVERA I EL PRIMER RÉS O PREGÀRIA PROPI DE SANT MAGÍ CONCEDIT L'ANY 1745

Ramon M. Xuclà Comas

Des de l'inici de la història i els fets de Sant Magí, Cervera ha estat vinculada amb el Sant. Són diversos els cerverins citats en les històries i relats escrits de la vida del Sant i en l'evolució de les diferents etapes de la seva història fins els nostres dies. Cervera està constantment vinculada a Sant Magí, no ja al llarg de la seva història i vida, sinó per la vinculació estreta que el Sant té amb la nostra ciutat.

De fet, la tradició cerverina està vinculada amb sant Magí. Les festes més populars de Cervera són: una, la del Santíssim Misteri i l'altra, la festa del barri de Sant Magí. Són les festes més populars, entenent com a tals aquelles que més vinculació tenen amb els cerverins pels actes populars que les han identificat. L'una per les completes i l'altra pels ruquets.

Dins d'aquest vincles de Cervera amb el Sant, en vull fer esment de dos més. Un d'ells prou significatiu i

important i l'altre més anecdòtic.

El primer és el que dona títol a aquest escrit: el primer rés o pregària propi dedicat a Sant Magí concedit, com tot seguit relato, per un Breu del Sant Pare Benet XIV l'any 1745.

Resulta que són les tradicions populars i el fervor dels creients qui tradicionalment, al fer les pregàries pels sants, estableixen determinades tradicions que finalment es reflecteixen en les pregàries i resos que els fan. Malgrat tot, però, quan les tradicions i el fervor i devoció dels fidels als sants són importants pel reconeixement i abast en els territoris d'un o varis països, és llavors quan fonamentalment ordes religioses o religiosos que postulen fidelitat i adoració per un sant determinat, procuren, seguint les formalitats escaients i reglamentàries establertes en les seves ordes religioses o en les normes eclesiàstiques, obtenir l'oficialitat, per dir-ho d'alguna

manera, d'un rés o d'una oració oficial dedicada al sant en qüestió. Per tant, s'haurà d'acudir als procediments establerts per poder sol·licitar la concessió i en el seu cas, el reconeixement del rés o oració. I així ho trobem amb el rés de sant Magí.

Va ser l'any 1619 que es van fer diferents instàncies i sol·licituds a l'arquebisbe de Tarragona per tal de demanar i impetrar amb insistència resos propis per Santa Tecla, Sant Fructuós i per Sant Magí. Finalment es van demanar presentant aquells papers que havia corregit un jesuïta anomenat *Fray Gil* l'any 1616, sol·licitud que no es va tramitar fins l'any 1745, concretament, en el Concili convocat i presidit a

Tarragona per l'arquebisbe Pere Copons.

Aquell concili es celebrà en catorze sessions i, concretament en la dotzena, es va llegir una súplica per obtenir rés o pregària pròpia de sant Magí. La súplica portava per títol "*Preces¹ para el rezo propio de san Magín Mártir*" i es va redactar en llatí el 15 de juny de 1745 i és en aquestes súpliques, on apareix Cervera i en la seva part inicial o introductòria es diu: "...erigit en aquesta Archidiòcesi, i senador de Tarragona, i Cervera i altres llocs del Principat de Catalunya..." de tal manera que es menciona Cervera, juntament amb Tarragona i que no s'inclou en el criteri general final de la mateixa frase, que reproduceixo literalment:

Preces para el rezo de san Magin Mártir.

«Beatissime Pater.

«Synodus provincialis Tarraconensis labenti anno celebra-
«ta, ad pedes Sanctitatis Vestrae humillime provoluta, reve-
«renter exponit: quod instantibus Priore, et Conventu Ordi-
«nis Prædicatorum sub titulo Sancti Magini Eremitæ et Mar-
«tyris, in præsentí Archidiœcesi erecto, et Decurionibus
«civitatum Tarraconensis, et Cervariæ, aliorumque locorum
«hujus Cathalonie Principatus, porrectus fuit libellus pro of-
«ficio cum Oratione, et Missa de Communi unius martyris
«non Pontificis à Beatitudine Vestra obtinendo pro Sancto
«Magino Eremita et Martyre; non solum quia in Martyrolo-

¹ "Preces": súpliques o precs que els fidels fan al seu Déu durant les seves oracions.

començat aquest escrit fent menció de diversos cerverins vinculats amb la història de la vida del Sant i en vull citar una de curiosa. Em refereixo a unes obres que l'any 1734 es feien per acabar l'església que es va alçar en el mateix lloc on Sant Magí va ser degollat i que avui coneixem, en

les quals va intervenir un paleta de Cervera, anomenat Tomàs Gaudier.

En un petit llibre anomenat "*Vida del Taumaturgo Catalan el glorioso Mártir y Hermitaño San Magín*"³, que reproduïx a continuació, es fa referència a aquest paleta i als fets que van succeir durant les obres.

En el año 1734 en ocasion en que se trabajaba en concluir la Iglesia tal como está hoy, un albañil llamado Tomás Gaudier, natural de Cervera golpeando sobre unas piedras colocadas á manera de bóveda sobre el lugar reputado por sepulcro del Santo, á fin de allanar el terreno para poner el pavimento, á cada golpe que daba salia de aquel lugar un olor tan grato, que pareció á dicho Tomás Gaudier que aquella fragancia escedia á todos los olores de todas las flores y perfumes. Experimentando igual sensacion todos los concurrentes, que consistian en mas de cincuenta personas, entre las cuales se hallaban el Rdo. P. Prior y otros dos religiosos del orden de PP. Predicadores. Este grato olor que duró por los dias 13, 14, y 15 de Noviembre de dicho año infundia á todos los que le percibian un santo recogimiento, y sintieron tan profunda veneracion para con el Santo, que todos creyeron deber atribuirlo á una gracia muy especial, para convencerles aun mas, de que allí realmente existen las reliquias del santo Mártir.

³ Tarragona.- Imprenta de los señores Puigrubí i Arís.- Any 1865.